

Codul administrativ și legislație conexă

Ediție îngrijită și adnotată de
Prof. univ. dr. Ovidiu Podaru

Actualizată la data de
27 ianuarie 2023

Editura
Hamangiu
2023

Cuprins general

Codul administrativ _____ **1**

Index _____ 356

I. Legislația specială a bunurilor și serviciilor publice

1. **Legea nr. 287/2009** privind Codul civil (*extras*) _____ 365
2. **Legea nr. 213/1998** privind bunurile proprietate publică (*extras*) _____ 368
3. **Legea nr. 51/2006** a serviciilor comunitare de utilități publice _____ 369
4. **Legea nr. 100/2016** privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii _____ 416
5. **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2018** privind parteneriatul public-privat _____ 468
6. **Legea nr. 33/1994** privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică _____ 478
7. **Legea nr. 255/2010** privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local _____ 485

II. Legislația administrativă procedurală

1. **Legea nr. 554/2004** a contenciosului administrativ _____ 508
2. **Legea nr. 101/2016** privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor _____ 526
3. **Legea nr. 134/2010** privind Codul de procedură civilă (*extras*) _____ 555
4. **Legea nr. 115/1996** pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici (*extras*) _____ 570
5. **Legea nr. 544/2001** privind liberul acces la informațiile de interes public _____ 575
6. **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003** privind procedura aprobării tacite _____ 581
7. **Ordonanța Guvernului nr. 27/2002** privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor _____ 586
8. **Taxe judiciare de timbru** specifice materiei contenciosului administrativ _____ 589

Codul administrativ și legislație conexă

Ediție îngrijită și adnotată de
Prof. univ. dr. Ovidiu Podaru

Actualizată la data de
27 ianuarie 2023

Editura
Hamangiu
2023

aferente, precum și descriptorii și indicatorii comportamentali aferenți competențelor generale stabilite pentru funcțiile publice prevăzute la art. 389, conform art. 17 din anexa nr. 8.

(3) Înalții funcționari publici au obligația de a urma anual cursuri de perfecționare profesională, în condițiile legii.

Art. 399. Norme de aplicare – procedura de organizare a concursului de selecție și a concursului de promovare pentru ocuparea funcțiilor publice din categoria înalților funcționari publici. Prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerului cu atribuții în domeniul administrației publice și a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, se aprobă procedura de organizare a concursului de selecție și a concursului de promovare pentru ocuparea funcțiilor publice din categoria înalților funcționari publici.

Legislație conexă: H.G. nr. 341/2007 privind ocuparea funcțiilor publice din categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici (M. Of. nr. 247 din 12 aprilie 2007).

Capitolul IV. Managementul funcției publice și al funcționarilor publici și Sistemul electronic național de evidență a ocupării în sectorul public

Secțiunea 1. Managementul funcțiilor publice și al funcționarilor publici

Art. 400. Agenția Națională a Funcționarilor Publici. (1) Pentru dezvoltarea unui corp de funcționari publici profesionist, stabil și imparțial și pentru crearea unei evidențe necesare gestiunii personalului plătit din fonduri publice se organizează și funcționează, în subordinea ministerului cu atribuții în domeniul administrației publice, Agenția Națională a Funcționarilor Publici, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică.

(2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, ajutat de un vicepreședinte cu rang de subsecretar de stat, numiți de către prim-ministru la propunerea ministrului cu atribuții în domeniul administrației publice. În exercitarea atribuțiilor care îi revin, președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici emite ordine cu caracter normativ și individual.

(3) Agenția Națională a Funcționarilor Publici este finanțată de la bugetul de stat.

(4) Personalul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici este format din demnitari, funcționari publici și personal contractual. Salarizarea personalului Agenției Naționale a Funcționarilor Publici se face potrivit reglementărilor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Legislație conexă: H.G. nr. 785/2022 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici (M. Of. nr. 610 din 22 iunie 2022).

Art. 401. Atribuțiile Agenției Naționale a Funcționarilor Publici. (1) Agenția Națională a Funcționarilor Publici are următoarele atribuții:

a) elaborează și propune politicile și strategiile privind managementul funcției publice și al funcționarilor publici;

b) elaborează și avizează proiecte de acte normative privind funcția publică și funcționarii publici;

c) emite, la solicitarea autorităților și instituțiilor publice, puncte de vedere cu privire la proiectele de acte normative privind funcția publică și funcționarii publici;

d) realizează evidența și managementul funcției publice și ale funcționarilor publici;

e) monitorizează și controlează modul de aplicare a legislației privind funcția publică, funcționarii publici, precum și respectarea aplicării normelor de conduită în cadrul autorităților și instituțiilor publice și înaintează ministerului de resort propuneri privind măsurile ce se impun;

f) colaborează cu instituțiile publice cu atribuții în domeniul politicilor salariale și fiscal-bugetare, în vederea elaborării cadrului normativ privind salarizarea funcționarilor publici;

g) centralizează nevoile de instruire a funcționarilor publici, pe baza planurilor de perfecționare profesională a funcționarilor publici transmise de autoritățile și instituțiile publice și le pune la dispoziția Institutului Național de Administrație și a altor furnizori de formare și perfecționare profesională, în condițiile legii;

h) colaborează cu Institutul Național de Administrație la stabilirea tematicii specifice programelor de formare specializată în administrația publică și de perfecționare a funcționarilor publici;

i) administrează Sistemul electronic național de evidență a ocupării în sectorul public și realizează evidența personalului plătit din fonduri publice;

j) furnizează ministerului de resort date statistice prelucrate, în condițiile legii, pe baza informațiilor cuprinse în Sistemul electronic național de evidență a ocupării în sectorul public, pentru fundamentarea politicilor de resurse umane cu privire la personalul plătit din fonduri publice;

k) asigură baza de date pentru redistribuirea, la solicitarea autorităților și instituțiilor publice, a funcționarilor publici cărora le-au încetat raporturile de serviciu prin eliberare din funcția publică din motive neimputabile lor;

l) acordă, la cerere, asistență de specialitate compartimentelor de resurse umane din cadrul autorităților și instituțiilor publice referitor la aplicarea legislației privind funcția publică și funcționarii publici;

m)^[1] elaborează cadre de competențe generale, în condițiile legii;

m¹)^[2] avizează cadrele de competențe specifice, elaborate de autoritățile și instituțiile publice, în condițiile legii;

n) reglementează și monitorizează aplicarea normelor privind conduita funcționarilor publici și activitatea consilierilor de etică din cadrul autorităților și instituțiilor publice;

o) întocmește raportul anual cu privire la managementul funcțiilor publice și al funcționarilor publici, pe care îl prezintă ministerului de resort, care conține și informații cu privire la reorganizările instituționale, precum și cu privire la aplicarea și respectarea normelor de conduită în cadrul autorităților și instituțiilor publice;

p) elaborează reglementări comune, aplicabile tuturor autorităților și instituțiilor publice, privind funcțiile publice, precum și instrucțiuni privind aplicarea unitară a legislației în domeniul funcției publice și al funcționarilor publici;

q) organizează etapa de recrutare din cadrul concursului pentru ocuparea funcțiilor publice prevăzute la art. 467 alin. (3) lit. a);

r) planifică recrutarea în funcțiile publice prevăzute la art. 385 alin. (1) și (2), cu excepția celor care beneficiază de statute speciale în condițiile legii, pe baza unui plan de recrutare.

(2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin lege.

(3)^[3] Normele privind cadrele de competențe generale și specifice sunt prevăzute în anexa nr. 8.

(4) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. n), Agenția Națională a Funcționarilor Publici:

a) elaborează studii și analize privind respectarea prevederilor privind conduita funcționarilor publici;

b) elaborează cadrul metodologic privind activitatea de consiliere etică, precum și modelul, gestionarea și accesul la registrul de evidență al acestei activități;

c) elaborează standardul de formare pentru consilierii de etică;

d) organizează seminare și conferințe în domeniul managementului eticii și integrității;

e) elaborează cadrul metodologic necesar monitorizării și implementării principiilor și standardelor de conduită a funcționarilor publici, precum și a procedurilor disciplinare în cadrul autorităților și instituțiilor publice și centralizează datele transmise de acestea, la termenele și în formatele de raportare stabilite. Prin activitatea sa, Agenția Națională a Funcționarilor Publici nu poate influența activitatea de consiliere etică desfășurată de consilierii de etică și derularea procedurii de lucru a comisiilor de disciplină din cadrul autorităților și instituțiilor publice;

f) asigură administrarea, dezvoltarea și operarea aplicației informatice de monitorizare, în vederea prelucrării automate și reprezentării statistice și grafice a datelor colectate în condițiile prevăzute la lit. e);

g) concepe și administrează baza de date a consilierilor de etică și sprijină dezvoltarea competențelor acestora prin facilitarea proceselor de comunicare;

^[1] Lit. m) de la alin. (1) al art. 401 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 191/2022.

^[2] Lit. m¹) de la alin. (1) al art. 401 a fost introdusă prin art. I pct. 4 din O.U.G. nr. 191/2022.

^[3] Alin. (3) al art. 401 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5 din O.U.G. nr. 191/2022.

h) colaborează cu consilierii de etică;

i) pe baza rapoartelor transmise de consilierii de etică, elaborează rapoarte anuale privind monitorizarea implementării principiilor și a standardelor de conduită, precum și a procedurilor disciplinare în cadrul autorităților și instituțiilor publice;

j) colaborează cu organizațiile neguvernamentale care au ca scop promovarea și apărarea intereselor legitime ale cetățenilor în relația cu administrația publică.

Legislație conexă: ► Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 26/2022 pentru aprobarea Metodologiei de completare și transmitere a informațiilor privind implementarea principiilor aplicabile conduitei profesionale a funcționarilor publici și a normelor/standardelor de conduită a funcționarilor publici, precum și a procedurilor administrativ-disciplinare aplicabile funcționarilor publici în cadrul autorităților și instituțiilor publice (M. Of. nr. 38 din 13 ianuarie 2022); ► Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 233/2022 pentru aprobarea conținutului și instrucțiunilor de elaborare a planului de perfecționare profesională a funcționarilor publici, precum și a modalității de comunicare a datelor solicitate de Agenția Națională a Funcționarilor Publici cu privire la perfecționarea profesională a funcționarilor publici (M. Of. nr. 306 din 30 martie 2022); ► Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 234/2022 pentru stabilirea domeniilor prioritare de formare și perfecționare profesională și a tematicii specifice programelor de formare și perfecționare profesională a funcționarilor publici (M. Of. nr. 306 din 30 martie 2022); ► Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 530/2022 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind publicarea anunțului de concurs pe site-ul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici (M. Of. nr. 776 din 4 august 2022).

Art. 402. Procedura de stabilire și revizuire a structurii de funcții publice și de modificare a calității posturilor. (1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a solicita Agenției Naționale a Funcționarilor Publici avizul privind funcțiile publice prevăzute la art. 385 alin. (1) și (2), cu excepția celor care beneficiază de statute speciale în condițiile legii, la stabilirea sau modificarea structurii de funcții publice pentru fiecare autoritate și instituție publică, în parte, de către conducătorul acesteia, pe baza activităților prevăzute la art. 370 alin. (1)-(3), precum și reorganizarea activității autorității sau instituției publice, în condițiile prevăzute la art. 408.

(2) Avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici este prealabil și obligatoriu în toate situațiile prevăzute la alin. (1) și se emite în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data primirii documentelor cuprinse în lista prevăzută la alin. (4).

(3) În situații temeinic justificate termenul prevăzut la alin. (2) se poate prelungi cu maximum 15 zile lucrătoare, cu înștiințarea prealabilă a instituției sau autorității publice care a solicitat avizul.

(4) Lista documentelor necesare pentru obținerea avizului Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, precum și modalitatea de transmitere a acestora de către autoritățile și instituțiile publice se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Legislație conexă: Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 1886/2019 privind aprobarea listei documentelor necesare pentru obținerea avizului Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, precum și a modalității de transmitere a acestora de către autoritățile și instituțiile publice (M. Of. nr. 699 din 26 august 2019).

Art. 403. Legitimarea procesuală activă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici. (1) Agenția Națională a Funcționarilor Publici poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, în condițiile legii contenciosului administrativ.

(2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici poate sesiza și prefectul în legătură cu actele pe care le consideră nelegale emise de autoritățile administrației publice locale sau de instituțiile publice locale.

Art. 404. Gestiunea resurselor umane de către autoritățile și instituțiile publice. Gestiunea curentă a resurselor umane, inclusiv a funcțiilor publice este organizată și realizată, în cadrul fiecărei autorități și instituții publice, de către un compartiment specializat, care colaborează cu Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

Art. 405. Stabilirea structurii de posturi. Structura de posturi se stabilește pe baza activităților prevăzute la art. 370 alin. (1)-(3), precum și prin raportare la activitățile desfășurate de categoriile de personal prevăzute la art. 382.

Art. 406. Transformarea posturilor de natură contractuală în funcții publice. Autoritățile și instituțiile publice care au prevăzute în statele de funcții posturi de natură contractuală, care presupun desfășurarea unor activități dintre cele prevăzute la art. 370 alin. (1)-(3), stabilesc funcții publice în condițiile prevăzute la art. 407.

Art. 407. Stabilirea de funcții publice. Funcțiile publice se stabilesc pe baza activităților prevăzute la art. 370 alin. (1)-(3), pentru fiecare autoritate și instituție publică, prin act administrativ al conducătorului acesteia, respectiv prin hotărâre a consiliului județean sau, după caz, a consiliului local.

Art. 408. Obligația respectării drepturilor de carieră în cazul reorganizării autorității sau instituției publice. Pentru respectarea drepturilor la carieră ale funcționarilor publici, în cuprinsul actelor normative sau administrative privind modificări ale organigramei, reorganizări sau desființări de structuri, în situația în care sunt afectate și funcții publice, autoritățile și instituțiile publice inițitoare din administrația publică centrală și locală sunt obligate să prevadă un termen de minimum 30 de zile în vederea aplicării procedurilor legale prevăzute de prezentul cod.

Secțiunea a 2-a. Structura de posturi și structura de funcții publice

Art. 409. Comunicarea modificărilor intervenite în situația posturilor și a funcționarilor publici. (1) Autoritățile și instituțiile publice comunică Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în termen de 10 zile lucrătoare de la dispunerea măsurii prin act administrativ, orice modificare intervenită în situația funcționarilor publici și a funcțiilor publice.

(2) Modificările intervenite în situația funcționarilor publici se fac prin acte administrative care privesc numirea în funcția publică, modificarea, suspendarea, sancționarea disciplinară, respectiv încetarea raporturilor de serviciu.

(3) Modificările intervenite în situația funcțiilor publice se fac prin acte administrative emise în următoarele situații:

a) intervenirea unor modificări în structura funcțiilor publice din cadrul autorităților sau instituțiilor publice, ca urmare a promovării în clasă și a promovării în grad profesional a funcționarilor publici;

b) transformarea unei funcții publice vacante într-o funcție publică cu o altă denumire sau într-o funcție publică de nivel inferior ori superior, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat pentru autoritatea sau instituția publică și în fondurile bugetare anuale alocate;

c) modificarea calității posturilor în condițiile prevăzute la art. 405-407.

(4) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul modificărilor intervenite în situația funcțiilor publice și funcționarilor publici care beneficiază de statute speciale în condițiile art. 380 alin. (1) lit. a)-f).

Secțiunea a 3-a. Dosarul profesional al funcționarilor publici din cadrul autorităților și instituțiilor publice

Art. 410. Întocmirea dosarului profesional. (1) În scopul asigurării evidenței funcționarilor publici în cadrul autorităților și instituțiilor publice se întocmește dosarul profesional pentru fiecare funcționar public.

(1)^[1] În scopul realizării evidenței și managementului funcției publice și al funcționarilor publici, Agenția Națională a Funcționarilor Publici primește datele și informațiile necesare din dosarele profesionale ale funcționarilor publici din cadrul autorităților și instituțiilor publice.

(1)^[2] În aplicarea prevederilor alin. (1)^[1], Agenția Națională a Funcționarilor Publici utilizează instrumente informatice la care autoritățile și instituțiile publice au acces în condițiile reglementate prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 411 alin. (10).

[1] Alin. (1) și (1)^[2] ale art. 410 au fost introduse prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 191/2022.

(2) Conținutul și modalitatea de gestionare a dosarului profesional se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(3) Autoritățile și instituțiile publice răspund de întocmirea și actualizarea dosarelor profesionale și asigură păstrarea acestora în condiții de siguranță.

(4) În cazurile de transfer sau de încetare a raporturilor de serviciu, autoritatea sau instituția publică păstrează o copie a dosarului profesional și înmânează originalul funcționarului public, pe bază de semnătură.

(5) Persoanele care au acces la datele cuprinse în evidența națională a funcțiilor publice și a funcționarilor publici, precum și la dosarul profesional al funcționarului public au obligația de a păstra confidențialitatea datelor cu caracter personal, în condițiile legii.

(6) Autoritatea sau instituția publică este obligată să elibereze o adeverință care să ateste perioada de activitate desfășurată de fiecare funcționar public în cadrul acesteia, vechimea în muncă, în specialitatea studiilor și în grad profesional, în următoarele situații:

a) la solicitarea funcționarului public;

b) la modificarea definitivă și la încetarea raportului de serviciu al funcționarului public, în condițiile legii;

c) în alte cazuri expres prevăzute de lege.

(7) Modelul adeverinței prevăzute la alin. (6) se stabilește prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 625 alin. (2).

Legislație conexă: H.G. nr. 432/2004 privind dosarul profesional al funcționarilor publici (M. Of. nr. 341 din 19 aprilie 2004).

*Secțiunea a 4-a. Evidența personalului plătit din fonduri publice.
Sistemul electronic național de evidență a ocupării în sectorul public*

Art. 411. Sistemul electronic național de evidență a ocupării în sectorul public. (1) Evidența personalului plătit din fonduri publice se realizează pe baza Sistemului electronic național de evidență a ocupării în sectorul public pentru categoriile de personal prevăzute în legislația cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

(1)^[1] Prezentul articol se aplică personalului plătit din fonduri publice prevăzut la art. 382 lit. a)-g) și i), precum și funcționarilor publici, cu excepția personalului prevăzut la art. 382 lit. a) din cadrul instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională.

(2)^[2] Agenția Națională a Funcționarilor Publici administrează Sistemul electronic național de evidență a ocupării în sectorul public și realizează evidența personalului plătit din fonduri publice. Sistemul electronic național de evidență a ocupării în sectorul public operează cu date colectate în condițiile prevăzute la alin. (5), precum și de la autorități și instituții publice și de la alte persoane juridice în cadrul cărora își desfășoară activitatea categoriile de personal prevăzute în legislația-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

(3) Sistemul electronic național de evidență a ocupării în sectorul public este administrat, dezvoltat și operat de Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

(4) În vederea întocmirii, actualizării și administrării evidenței personalului bugetar plătit din fonduri publice, autoritățile și instituțiile publice, precum și orice alte persoane juridice în cadrul cărora își desfășoară activitatea categoriile de personal prevăzute în legislația cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice au obligația de a utiliza instrumentele informatice puse la dispoziție de Agenția Națională a Funcționarilor Publici și de a introduce, în formatul și la termenele prevăzute de lege, datele și informațiile despre posturile și personalul propriu.

(5)^[3] În vederea întocmirii, actualizării și administrării evidenței personalului bugetar plătit din fonduri publice, Agenția Națională a Funcționarilor Publici și Inspekția Muncii, precum și celelalte autorități sau instituții publice care dețin baze de date cuprinzând unele date specifice despre

^[1] Alin. (1) al art. 411 a fost introdus prin art. I pct. 7 din O.U.G. nr. 191/2022.

^[2] Alin. (2) al art. 411 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 191/2022.

^[3] Alin. (5) al art. 411 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 191/2022.

personalul bugetar plătit din fonduri publice asigură interconectarea sistemelor informatice și stabilesc modalitățile concrete de colaborare, încheind în acest sens protocoale de colaborare.

(6) Datele cuprinse în evidența personalului bugetar plătit din fonduri publice sunt utilizate și prelucrate de Agenția Națională a Funcționarilor Publici în scopuri determinate și legitime, pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege.

(7) Datele și informațiile cuprinse în evidența personalului bugetar plătit din fonduri publice sunt opozabile față de terți, în condițiile legii.

(8)^[1] Autoritățile și instituțiile publice în cadrul sau în subordinea cărora își desfășoară activitatea funcționari publici care beneficiază de statute speciale prevăzute la art. 380 alin. (1) lit. d) și f) au obligația de a ține evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici cu statut special. În acest caz, datele statistice necesare întocmirii, actualizării și administrării evidenței personalului bugetar plătit din fonduri publice se transmit lunar Agenției Naționale a Funcționarilor Publici în formatul și la termenele stabilite prin hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (10).

(8¹)^[2] Datele statistice necesare întocmirii, actualizării și administrării evidenței personalului plătit din fonduri publice, referitoare la personalul prevăzut la art. 382 lit. c), la personalul din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, precum și la funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne sunt comunicate lunar Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, în temeiul protocoalelor încheiate de acestea și următoarele autorități și instituții publice: Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Consiliul Superior al Magistraturii, Ministerul Justiției, Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Afacerilor Interne. Protocoalele cuprind cel puțin elementele prevăzute la alin. (8³).

(8²) În scopul realizării evidenței personalului plătit din fonduri publice, Agenția Națională a Funcționarilor Publici are acces la informațiile relevante din Registrul național de evidență a persoanelor administrat de Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu limitarea strictă la categoriile de date necesare pentru desfășurarea în bune condiții a activității proprii. Accesul se realizează prin mijloace informatice dezvoltate și controlate de Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor, în limitele condițiilor tehnice existente. Pe măsura dezvoltării sistemelor informatice administrate de către Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor accesul se poate realiza prin mecanisme automatizate de natură să asigure finalitatea scopurilor prevăzute de prezentul cod.

(8³) Condițiile privind accesul la Registrul național de evidență a persoanelor se stabilesc prin protocol încheiat între Agenția Națională a Funcționarilor Publici și Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor, care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

- a) obligațiile părților pentru asigurarea unei prelucrări legale și echitabile;
- b) categoriile de date care fac obiectul prelucrării, inclusiv modalitatea prin care se asigură respectarea principiului reducerii la minimum a datelor;
- c) operațiunile și procedurile de prelucrare a datelor cu caracter personal;
- d) condițiile în care datele cu caracter personal furnizate din Registrul național de evidență a persoanelor pot fi comunicate altor persoane fizice sau juridice;
- e) descrierea măsurilor necesare pentru asigurarea securității prelucrărilor;
- f) măsurile necesare a fi instituite pentru asigurarea confidențialității prelucrărilor;
- g) măsurile instituite pentru asigurarea exercitării drepturilor de către persoanele vizate.

(8⁴) Datele cu caracter personal furnizate din Registrul național de evidență a persoanelor în scopul prevăzut la alin. (8²) nu pot fi prelucrate ulterior în alt scop, cu excepția prelucrărilor efectuate în temeiul unei dispoziții legale exprese.

(9) Utilizarea și prelucrarea datelor cu caracter personal de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici și autoritățile și instituțiile publice se face cu respectarea prevederilor legii privind protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date. Persoanele care au acces la datele cuprinse în evidența personalului bugetar plătit din fonduri publice au obligația de a păstra confidențialitatea datelor cu caracter personal, în condițiile legii.

[1] Alin. (8) al art. 411 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 191/2022.

[2] Alin. (8¹)-(8⁴) ale art. 411 au fost introduse prin art. I pct. 9 din O.U.G. nr. 191/2022.

(10) Normele privind întocmirea, actualizarea și administrarea Sistemului electronic național de evidență a ocupării în sectorul public, precum și detalierea operațiunilor necesare completării bazei de date se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerului de resort.

Legislație conexă: ► H.G. nr. 553/2009 privind stabilirea unor măsuri cu privire la evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici (M. Of. nr. 324 din 15 mai 2009); ► Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 1355/2009 pentru aprobarea Instrucțiunilor de completare a formatelor-standard și de transmitere a datelor și informațiilor cu privire la evidența funcțiilor publice și a funcționarilor publici (M. Of. nr. 556 din 10 august 2009).

Capitolul V. Drepturi și îndatoriri

Secțiunea 1. Drepturile funcționarilor publici

Art. 412. Dreptul la opinie. Dreptul la opinie al funcționarilor publici este garantat.

Art. 413. Dreptul la tratament egal. (1) La baza raporturilor de serviciu dintre autoritățile și instituțiile publice și funcționarii publici stă principiul egalității de tratament față de toți funcționarii publici.

(2) Orice discriminare față de un funcționar public, definită în conformitate cu prevederile legislației specifice privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, este interzisă.

Art. 414. Dreptul de a fi informat. Funcționarul public are dreptul de a fi informat cu privire la deciziile care se iau în aplicarea prezentului cod și care îl vizează în mod direct.

Art. 415. Dreptul de asociere sindicală. (1) Dreptul de asociere sindicală și de asociere la organizații profesionale este garantat funcționarilor publici.

(2) Funcționarii publici pot, în mod liber, să înființeze organizații sindicale, să adere la ele și să exercite orice mandat în cadrul acestora.

(3) În situația în care funcționarii publici sunt aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale, în funcții salarizate, aceștia au obligația ca în termen de 15 zile de la alegerea în organele de conducere ale organizațiilor sindicale să opteze pentru una dintre cele două funcții. În cazul în care funcționarul public optează pentru desfășurarea activității în funcția de conducere în organizațiile sindicale, raporturile de serviciu ale acestuia se suspendă pe o perioadă egală cu cea a mandatului în funcția de conducere din organizația sindicală.

(4) Funcționarii publici aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale, în funcții nesalarizate, pot deține simultan funcția publică și funcția în organele de conducere ale organizațiilor sindicale, cu obligația respectării regimului incompatibilităților și al conflictelor de interes care le este aplicabil.

Legislație conexă: Legea nr. 367/2022 privind dialogul social (M. Of. nr. 1238 din 22 decembrie 2022).

Art. 416. Dreptul la grevă. (1) Funcționarilor publici le este recunoscut dreptul la grevă, în condițiile legii.

(2) Funcționarii publici care se află în grevă nu beneficiază de salariu și alte drepturi salariale pe durata grevei.

Legislație conexă: Legea nr. 367/2022 privind dialogul social (M. Of. nr. 1238 din 22 decembrie 2022).

Art. 417. Drepturile salariale și alte drepturi conexe. (1) Pentru activitatea desfășurată, funcționarii publici au dreptul la salariu, prime și alte drepturi, în condițiile legislației privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

(2) Salarizarea funcționarilor publici se face în conformitate cu prevederile legii privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Legislație conexă: Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (M. Of. nr. 492 din 28 iunie 2017).

Art. 418. Dreptul la asigurarea uniformeii. Funcționarii publici care, potrivit legii, sunt obligați să poarte uniformă în timpul serviciului o primesc gratuit.

Art. 419. Durata normală a timpului de lucru. (1) Durata normală a timpului de muncă pentru funcționarii publici este, de regulă, de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână, cu excepțiile prevăzute expres de prezentul cod sau de legi speciale.

(2) Pentru orele lucrate peste durata normală a timpului de lucru sau în zilele de repaus săptămânal, sărbători legale ori declarate zile nelucrătoare, potrivit legii, funcționarii publici au dreptul la recuperare sau la plata majorată, în condițiile legii.

Art. 420. Dreptul de a fi ales sau numit într-o funcție de autoritate sau demnitate publică. Funcționarii publici pot fi aleși sau numiți într-o funcție de demnitate publică, în condițiile prezentului cod și cu respectarea condițiilor prevăzute de cartea I titlul IV din Legea nr. 161/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 421. Dreptul la concediu. (1) Funcționarii publici au dreptul la concediu de odihnă, la concedii medicale și la alte concedii, în condițiile legii.

(2) În perioada concediilor medicale, a concediilor de maternitate și a celor pentru creșterea și îngrijirea copiilor, raporturile de serviciu nu pot înceta și nu pot fi modificate decât din inițiativa funcționarului public în cauză, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 512 alin. (4) și (5).

Legislație conexă: H.G. nr. 250/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, republicată (M. Of. nr. 118 din 13 iunie 1995).

Art. 422. Dreptul la un mediu sănătos la locul de muncă. (1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația să asigure funcționarilor publici condiții normale de muncă și igienă, de natură să le ocrotească sănătatea și integritatea fizică și psihică.

(2) Autoritățile și instituțiile publice au obligația să identifice și să asigure adaptarea locului de muncă pentru funcționarii publici cu dizabilități și de a pune la dispoziția acestora instrumentele de asigurare a accesibilității, în vederea exercitării în mod corespunzător a atribuțiilor aferente funcțiilor publice ocupate de aceștia.

Art. 423. Dreptul la asistență medicală, proteze și medicamente. Funcționarii publici beneficiază de asistență medicală, proteze și medicamente, în condițiile legii.

Art. 424. Dreptul la recunoașterea vechimii în muncă, în specialitate și în grad profesional. (1) Funcționarii publici beneficiază de vechime în muncă, în specialitate și în grad profesional.

(2) Vechimea în muncă este vechimea dobândită în condițiile reglementate de legislația muncii, precum și vechimea dobândită în exercitarea unui raport de serviciu.

(3) Vechimea în specialitate este vechimea dobândită în temeiul unui contract individual de muncă, al unui raport de serviciu sau ca profesie liberală, demonstrată cu documente corespunzătoare de către persoana care a desfășurat o activitate într-o funcție de specialitate corespunzătoare profesiei sau specializării sale. Constituie vechime în specialitate și vechimea dobândită în temeiul unui contract individual de muncă, raport de serviciu sau ca profesie liberală în statele membre ale Uniunii Europene, precum și în alte state cu care România a încheiat convenții de recunoaștere reciprocă a acestor drepturi, demonstrată cu documente corespunzătoare de către persoana care a desfășurat o activitate într-o funcție de specialitate corespunzătoare profesiei sau specializării sale.

(4) În toate cazurile vechimea în specialitate se raportează la durata normală a timpului de muncă, fiind calculată prin raportare la fracțiunea de normă lucrată și se demonstrează cu documente corespunzătoare.

(5) Perioada de suspendare a raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici nu constituie vechime în muncă, în specialitate și în grad profesional, cu excepțiile prevăzute de lege.

(6) Vechimea în gradul profesional este vechimea rezultată din activitatea efectiv desfășurată de funcționarul public într-o funcție publică de execuție corespunzătoare gradului profesional deținut, cu excepțiile prevăzute la art. 513 alin. (1) lit. c) și art. 514 alin. (1) lit. a)-d) și j).

Art. 425. Dreptul la pensie și la alte drepturi de asigurări sociale de stat. Funcționarii publici beneficiază de pensii, precum și de celelalte drepturi de asigurări sociale de stat, potrivit legii.

Legislație conexă: Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice (M. Of. nr. 852 din 20 decembrie 2010)/Legea nr. 127/2019 privind sistemul public de pensii (M. Of. nr. 563 din 9 iulie 2019).

Art. 426. Drepturi ale membrilor familiei funcționarului public, în situația decesului acestuia. (1) În caz de deces al funcționarului public, membrii familiei care au, potrivit legii, dreptul la pensie de urmaș primesc pe o perioadă de 3 luni echivalentul salariului de bază din ultima lună de activitate a funcționarului public decedat.

(2) În cazul în care decizia pentru pensia de urmaș nu a fost emisă din vina autorității sau a instituției publice în termen de 3 luni de la data decesului, aceasta va achita în continuare drepturile prevăzute la alin. (1) până la emiterea deciziei pentru pensia de urmaș.

Art. 427. Dreptul la protecția legii. (1) Funcționarii publici beneficiază în exercitarea atribuțiilor lor de protecția legii.

(2) Autoritatea sau instituția publică este obligată să suporte cheltuielile necesare asigurării asistenței juridice, în cazul în care împotriva funcționarului public au fost formulate sesizări către organele de cercetare penală sau acțiuni în justiție cu privire la modul de exercitare a atribuțiilor de serviciu. Condițiile de suportare a cheltuielilor necesare asigurării asistenței juridice se stabilesc prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică în situația în care autoritatea sau instituția publică în cadrul căreia își desfășoară activitatea funcționarul public este cea care formulează o sesizare penală sau o acțiune în justiție împotriva acestuia.

(4) În cazul în care funcționarul public a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenție directă, acesta are obligația restituirii sumei aferente asigurării asistenței juridice prevăzute la alin. (2).

(5) Autoritatea sau instituția publică este obligată să asigure protecția funcționarului public împotriva amenințărilor, violențelor, faptelor de ultraj cărora le-ar putea fi victimă în exercitarea funcției publice sau în legătură cu aceasta. Pentru garantarea acestui drept, autoritatea sau instituția publică va solicita sprijinul organelor abilitate, potrivit legii.

(6) Autoritățile și instituțiile publice pot stabili, prin acte normative, măsurile speciale de protecție pentru funcționarii publici care desfășoară activități cu grad ridicat de risc profesional.

Art. 428. Dreptul de a fi despăgubit pentru prejudiciile materiale suferite din culpa autorității sau instituției publice. Autoritatea sau instituția publică este obligată să îl despăgubească pe funcționarul public în situația în care acesta a suferit, din culpa autorității sau instituției publice, un prejudiciu material în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu.

Art. 429. Desfășurarea de activități în sectorul public și în sectorul privat. Funcționarii publici pot desfășura activități remunerate în sectorul public și în sectorul privat, cu respectarea prevederilor legale privind incompatibilitățile și conflictul de interese.

Secțiunea a 2-a. Îndatoririle funcționarilor publici

Art. 430. Respectarea Constituției și a legilor. (1) Funcționarii publici au obligația ca prin actele și faptele lor să promoveze supremația legii, să respecte Constituția și legile țării, statul de drept, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor în relația cu administrația publică, precum și să acționeze pentru punerea în aplicare a dispozițiilor legale în conformitate cu atribuțiile care le revin, cu aplicarea normelor de conduită care rezultă din îndatoririle prevăzute de lege.

(2) Funcționarii publici trebuie să se conformeze dispozițiilor legale privind restrângerea exercițiului unor drepturi, datorată naturii funcțiilor publice deținute.

Art. 431. Profesionalismul și imparțialitatea. (1) Funcționarii publici trebuie să exercite funcția publică cu obiectivitate, imparțialitate și independență, fundamentându-și activitatea, soluțiile propuse și deciziile pe dispoziții legale și pe argumente tehnice și să se abțină de la orice faptă care ar putea aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice ori prestigiului corpului funcționarilor publici.

(2) În activitatea profesională, funcționarii publici au obligația de diligență cu privire la promovarea și implementarea soluțiilor propuse și a deciziilor, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(3) În exercitarea funcției publice, funcționarii publici trebuie să adopte o atitudine neutră față de orice interes personal, politic, economic, religios sau de altă natură și să nu dea curs unor eventuale presiuni, influențe sau influențe de orice natură.

(4) Principiul independenței nu poate fi interpretat ca dreptul de a nu respecta principiul subordonării ierarhice.

Art. 432. Obligații în exercitarea dreptului la libera exprimare. (1) Funcționarii publici au dreptul la libera exprimare, în condițiile legii.

(2) În exercitarea dreptului la liberă exprimare, funcționarii publici au obligația de a nu aduce atingere demnității, imaginii, precum și vieții intime, familiale și private a oricărei persoane.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, funcționarii publici au obligația de a respecta demnitatea funcției publice deținute, corelând libertatea dialogului cu promovarea intereselor autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea.

(4) În activitatea lor, funcționarii publici au obligația de a respecta libertatea opiniilor și de a nu se lăsa influențați de considerente personale sau de popularitate. În exprimarea opiniilor, funcționarii publici trebuie să aibă o atitudine conciliantă și să evite generarea conflictelor datorate schimbului de păreri.

Art. 433. Asigurarea unui serviciu public de calitate. (1) Funcționarii publici au obligația de a asigura un serviciu public de calitate în beneficiul cetățenilor prin participarea activă la luarea deciziilor și la transpunerea lor în practică, în scopul realizării competențelor autorităților și ale instituțiilor publice.

(2) În exercitarea funcției deținute, funcționarii publici au obligația de a avea un comportament profesionist, precum și de a asigura, în condițiile legii, transparența administrativă pentru a câștiga și a menține încrederea publicului în integritatea, imparțialitatea și eficacitatea autorităților și instituțiilor publice.

Art. 434. Loialitatea față de autoritățile și instituțiile publice. (1) Funcționarii publici au obligația de a apăra în mod loial prestigiul autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea, precum și de a se abține de la orice act ori fapt care poate produce prejudicii imaginii sau intereselor legale ale acesteia.

(2) Funcționarilor publici le este interzis:

a) să exprime în public aprecieri neconforme cu realitatea în legătură cu activitatea autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea, cu politicile și strategiile acesteia ori cu proiectele de acte cu caracter normativ sau individual;

b) să facă aprecieri neautorizate în legătură cu litigiile aflate în curs de soluționare și în care autoritatea sau instituția publică în care își desfășoară activitatea are calitatea de parte sau să furnizeze în mod neautorizat informații în legătură cu aceste litigii;

c) să dezvăluie și să folosească informații care au caracter secret, în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

d) să acorde asistență și consultanță persoanelor fizice sau juridice în vederea promovării de acțiuni juridice ori de altă natură împotriva statului sau autorității ori instituției publice în care își desfășoară activitatea.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și după încetarea raportului de serviciu, pentru o perioadă de 2 ani, dacă dispozițiile din legi speciale nu prevăd alte termene.

Art. 435. Obligația de a informa autoritatea sau instituția publică cu privire la situația personală generatoare de acte juridice. Funcționarul public are îndatorirea de a informa autoritatea sau instituția publică, în mod corect și complet, în scris, cu privire la situațiile de fapt și de drept care privesc persoana sa și care sunt generatoare de acte administrative în condițiile expres prevăzute de lege.

Capitolul I. Dispoziții generale

Secțiunea 1. Obiect. Scop. Principii

Art. 1. Prezenta lege reglementează modul de atribuire a contractelor de concesiune de lucrări și a contractelor de concesiune de servicii, regimul juridic aplicabil acestor contracte, precum și anumite aspecte specifice în legătură cu executarea acestora.

Art. 2. (1) Scopul prezentei legi îl constituie:

- a) promovarea concurenței între operatorii economici;
- b) utilizarea resurselor în condiții de eficiență, economicitate și eficacitate;
- c) asigurarea integrității procedurii de atribuire a contractelor de concesiune de lucrări și de concesiune de servicii;
- d)^[1] asigurarea cadrului legal pentru atribuirea contractelor de concesiune de lucrări și de concesiune de servicii.

(2) Principiile care stau la baza atribuirii contractelor de concesiune de lucrări și de concesiune de servicii sunt:

- a) nediscriminarea;
- b) tratamentul egal;
- c) recunoașterea reciprocă;
- d) transparența;
- e) proporționalitatea;
- f) asumarea răspunderii.

Art. 3. Prezenta lege nu aduce atingere responsabilității autorităților centrale, județene și locale de a decide cel mai bun mod de a administra executarea lucrărilor sau prestarea serviciilor, pentru a asigura un nivel ridicat al calității, siguranței și accesibilității, egalitatea de tratament și promovarea accesului universal la serviciile publice, precum și a drepturilor utilizatorilor cu privire la acestea, în conformitate cu prevederile legale aplicabile.

Art. 4. Prezenta lege nu se aplică serviciilor de interes general fără caracter economic.

Secțiunea a 2-a. Definiții

Art. 5. (1) Pentru aplicarea prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *bunuri accesorii lucrărilor și serviciilor ce fac obiectul contractului de concesiune* – bunurile care sunt puse la dispoziția concesionarului de către autoritățile/entitățile contractante, cu condiția ca acestea să fie necesare pentru executarea lucrărilor sau furnizarea serviciilor;

b) *candidat* – orice operator economic care a depus o solicitare de participare sau care a fost invitat să participe la o procedură de atribuire a unei concesiuni;

c) *cifra totală de afaceri a concesionarului* – cifra de afaceri generată de concesionar pe întreaga durată a contractului de concesiune, fără TVA;

d) *concesionar* – operator economic căruia i-a fost atribuită o concesiune;

e) *concesiuni* – contracte de concesiune de lucrări sau de concesiune de servicii;

f)^[2] *lucrare* – rezultatul unui ansamblu de lucrări de construcții de clădiri sau de geniu civil, care poate îndeplini prin el însuși o funcție economică sau tehnică;

g) *contract de concesiune de lucrări* – contract cu titlu oneros, asimilat potrivit legii actului administrativ, încheiat în scris, prin care una sau mai multe autorități/entități contractante încredințează executarea de lucrări unuia sau mai multor operatori economici, în care contraprestația pentru lucrări este reprezentată fie exclusiv de dreptul de a exploata rezultatul lucrărilor care fac obiectul contractului, fie de acest drept însoțit de o plată;

^[1] Lit. d) de la alin. (1) al art. 2 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. III pct. 1 din O.U.G. nr. 107/2017.

^[2] Lit. f) de la alin. (1) al art. 5 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. III pct. 1 din Legea nr. 256/2022.

h) *contract de concesiune de servicii* – contract cu titlu oneros, asimilat potrivit legii actului administrativ, încheiat în scris, prin care una sau mai multe autorități/entități contractante încredințează prestarea și gestionarea de servicii, altele decât executarea de lucrări prevăzută la lit. g), unuia sau mai multor operatori economici, în care contraprestația pentru servicii este reprezentată fie exclusiv de dreptul de a exploata serviciile care fac obiectul contractului, fie de acest drept însoțit de o plată;

i)^[1] *contract pe termen lung* – contractul de concesiune încheiat pe o durată de cel puțin 5 ani, care cuprinde durata de execuție a lucrărilor, dacă acesta are o componentă care constă în execuția de lucrări, precum și durata de prestare a serviciilor, stabilite astfel încât contractantul să obțină un profit rezonabil;

j) *costurile investițiilor efectuate* – costurile de realizare a investițiilor ce se impun pe întreaga durată a concesiunii (care includ, după caz, costurile implicate în modificarea structurilor existente);

k) *costurile în legătură cu exploatarea lucrărilor sau serviciilor* – costurile de operare și întreținere a lucrărilor sau serviciilor, costuri suportate de concesionar pe durata contractului;

l) *CPV* – nomenclatorul de referință în domeniul achizițiilor publice, adoptat prin Regulamentul (CE) nr. 2.195/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind Vocabularul comun privind achizițiile publice (CPV);

m) *document al concesiunii* – anunțul de concesionare, documentația de atribuire, precum și orice document suplimentar emis de autoritatea/entitatea contractantă sau la care aceasta face trimitere pentru a descrie sau a stabili elementele concesiunii sau ale procedurii de atribuire;

n) *documentația de atribuire* – documentul concesiunii care cuprinde cerințele, criteriile, regulile și alte informații necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și explicită cu privire la cerințele autorității/entității contractante sau la elementele concesiunii, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire, inclusiv specificațiile tehnice sau documentul descriptiv, condițiile contractuale propuse, formatele și modul de prezentare a documentelor de către candidați/ofertanți, informațiile privind obligațiile generale aplicabile candidaților/ofertanților, studiul de fundamentare;

o) *drepturi exclusive* – drepturi acordate de o autoritate competentă prin orice act legislativ sau act administrativ al cărui efect constă în limitarea exercitării unei activități relevante, dintre cele prevăzute în anexa nr. 2, la o singură entitate și care afectează capacitatea altor entități de a desfășura o astfel de activitate;

p) *drepturi speciale* – drepturi acordate de o autoritate competentă prin orice act legislativ sau act administrativ al cărui efect constă în limitarea exercitării unei activități relevante, dintre cele prevăzute în anexa nr. 2, la două sau mai multe entități și care afectează substanțial capacitatea altor entități de a desfășura o astfel de activitate;

q)^[2] *execuția de lucrări* – reprezintă fie exclusiv execuția, fie atât proiectarea, cât și execuția de lucrări în legătură cu una dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, fie exclusiv execuția, fie atât proiectarea, cât și execuția unei lucrări sau realizarea prin orice mijloace a unei lucrări care corespunde cerințelor stabilite de autoritatea/entitatea contractantă care exercită o influență determinantă asupra tipului sau proiectării lucrării;

r) *închidere financiară* – momentul la care concesionarul a încheiat contractele de finanțare cu instituțiile finanțatoare, în vederea obținerii resurselor financiare necesare realizării concesiunii;

s) *întreprindere publică* – persoana juridică ce desfășoară activități economice și asupra căreia se exercită direct sau indirect, ca urmare a unor drepturi de proprietate, a participațiilor financiare sau a regulilor specifice prevăzute în actul de înființare a întreprinderii respective, influența dominantă a unei autorități contractante în sensul art. 9; prezumția de exercitare a influenței dominante se aplică în orice situație în care, în raport cu o astfel de persoană, una sau mai multe autorități contractante în sensul art. 9 se află, direct ori indirect, în cel puțin unul dintre următoarele cazuri: dețin majoritatea capitalului subscris, dețin controlul majorității voturilor asociate acțiunilor emise de întreprindere sau pot numi în componența consiliului de administrație, a organului de conducere sau de supraveghere mai mult de jumătate din numărul membrilor acestuia;

^[1] Lit. i) de la alin. (1) al art. 5 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. III pct. 1 din Legea nr. 256/2022.

^[2] Lit. q) de la alin. (1) al art. 5 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. III pct. 1 din Legea nr. 256/2022.

t) *lucrări de geniu civil* – lucrările de construcții menționate în cadrul claselor 45.21, 45.23, 45.24 și 45.25 din anexa nr. 1, cu excepția celor care au ca obiect construcția de clădiri;

u) *mijloace electronice* – echipamente electronice de procesare, inclusiv compresie digitală și stocare a datelor emise, transmise și recepționate prin cablu, radio, mijloace optice sau prin alte mijloace electromagnetice;

v) *oferant* – orice operator economic care a depus o ofertă în cadrul unei proceduri de atribuire;

w) *ofertă* – actul juridic prin care operatorul economic își manifestă voința de a se angaja din punct de vedere juridic într-un contract de concesiune format din propunere financiară și propunere tehnică și care, împreună cu prevederile corespunzătoare ale documentației de atribuire, cuprinde condițiile în care se încheie contractul de concesiune;

x)^[1] *operator economic* – orice persoană fizică sau juridică, de drept public ori de drept privat, sau grup ori asociere de astfel de persoane, inclusiv orice asociere temporară formată între două ori mai multe dintre aceste entități, care oferă în mod licit pe piață executarea de lucrări, furnizarea de produse ori prestarea de servicii, și care este/sunt stabilită/stabilite în:

(i) un stat membru al Uniunii Europene;

(ii) un stat membru al Spațiului Economic European (SEE);

(iii) țări terțe care au ratificat Acordul privind Achizițiile Publice al Organizației Mondiale a Comerțului (AAP), în măsură în care contractul de concesiune de lucrări și contractul de concesiune de servicii atribuit intră sub incidența anexelor la Apendicele I al Uniunii Europene la acordul respectiv;

(iv) țări terțe care se află în proces de aderare la Uniunea Europeană;

(v) țări terțe care nu intră sub incidența pct. iii), dar care sunt semnatare ale altor acorduri internaționale prin care Uniunea Europeană este obligată să acorde accesul liber la piața în domeniul achizițiilor publice;

y) *organisme de drept public* – orice entități, altele decât cele prevăzute la art. 9 lit. a), care îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții: sunt înființate pentru a satisface nevoi de interes general, fără caracter comercial sau industrial, indiferent de forma de constituire sau organizare, au personalitate juridică și sunt finanțate, în majoritate, de către autoritățile prevăzute la art. 9 lit. a) sau de către alte organisme de drept public ori se află în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea ori controlul unei autorități prevăzute la art. 9 lit. a) sau ale unui alt organism de drept public ori mai mult de jumătate dintre membrii consiliului de administrație sau ai organului de conducere ori de supraveghere sunt numiți de către o autoritate prevăzută la art. 9 lit. a) sau de către un alt organism de drept public;

z) *persoane cu funcții de decizie* – conducătorul autorității/entității contractante, membrii organelor decizionale ale autorității/entității contractante ce au legătură cu procedura de atribuire, precum și orice alte persoane din cadrul autorității/entității contractante ce pot influența conținutul documentelor concesiunii și/sau desfășurarea procedurii de atribuire;

aa) *scris(ă) sau în scris* – orice ansamblu de cuvinte sau cifre care poate fi citit, reprodus și comunicat ulterior, inclusiv informații transmise și stocate prin mijloace electronice;

bb) *servicii de interes general fără caracter economic* – servicii furnizate fără contraprestație, cum ar fi cele care constituie prerogativele tradiționale ale statului, respectiv poliția, justiția și sistemele obligatorii de securitate socială, precum și alte servicii ce pot fi calificate ca fiind fără caracter economic, potrivit criteriilor din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene;

cc) *Sistem electronic de achiziții publice* – SEAP – desemnează sistemul informatic de utilitate publică, accesibil prin internet, la o adresă dedicată, utilizat în scopul aplicării prin mijloace electronice a procedurilor de atribuire a contractelor de concesiune;

dd) *solicitare de participare* – solicitare transmisă de operatorul economic împreună cu documentele necesare în vederea îndeplinirii cerințelor de calificare în prima etapă în cadrul unei proceduri de dialog competitiv;

ee) *specificații tehnice* – cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui serviciu sau fiecărei lucrări să fie descris(ă), în mod obiectiv, într-o manieră corespunzătoare îndeplinirii necesității autorității/entității contractante;

^[1] Lit. x) de la alin. (1) al art. 5 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. III pct. 1 din O.U.G. nr. 25/2021.

ff) *stat membru* – orice stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European; gg)^[1] *subcontractant/subantreprenor* – orice operator economic care nu este parte a unui contract de concesiune și care execută anumite părți ori elemente ale lucrărilor/serviciilor, răspunzând în fața contractantului de organizarea și derularea tuturor etapelor necesare în acest scop. Punerea la dispoziție a unui utilaj sau furnizarea de materiale/bunuri în cadrul unui contract de concesiune nu este considerată subcontractare în sensul prezentei legi;

hh) *tarif de utilizare* – tarif plătit direct de utilizatorii finali pentru serviciul furnizat de către concesionar;

ii) *TFUE* – Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

jj) *tratate* – Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

kk) *zile* – zile calendaristice, cu excepția cazurilor în care se prevede expres că sunt zile lucrătoare.

(2) Termenele prevăzute în cuprinsul prezentei legi se calculează conform următoarelor reguli:

a) la calculul unui termen exprimat în zile, luni sau ani de la un anumit eveniment sau act ori acțiune, data la care se produce respectivul eveniment, act ori acțiune nu se ia în considerare;

b) cu aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor lit. a) și d), termenul exprimat în zile începe să curgă la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului;

c) cu aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor lit. a) și d), termenul exprimat în luni sau ani începe să curgă la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a zilei care reprezintă ziua din ultima lună sau an corespunzătoare zilei în care a început să curgă termenul; dacă, în cazul termenului exprimat în luni sau ani, în luna în care se încheie termenul nu există o zi corespunzătoare zilei în care a început să curgă termenul, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a lunii respective;

d) dacă ultima zi a unui termen exprimat în zile, luni sau ani este o zi de sărbătoare legală, duminică sau sâmbătă, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare;

e) la calculul unui termen exprimat în zile lucrătoare se aplică în mod corespunzător dispozițiile lit. a), b) și d), cu deosebirea că zilele nelucrătoare din cadrul termenului nu se iau în considerare.

Notă. A se vedea și: ► Ordinul comun al ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului și al președintelui Agenției Naționale pentru Achiziții Publice nr. 300/549/2021 pentru aprobarea listei țărilor care se încadrează în categoriile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. jj) pct. (iii)-(v) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, art. 3 alin. (1) lit. ii) pct. (iii)-(v) din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale și art. 5 alin. (1) lit. x) pct. (iii)-(v) din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii (M. Of. nr. 459 din 29 aprilie 2021); ► Decizia președintelui Autorității pentru Digitalizarea României nr. 191/2022 privind stabilirea tarifelor și a modalităților de plată pentru serviciile disponibile prin intermediul Sistemului electronic de achiziții publice (SEAP) (M. Of. nr. 399 din 27 aprilie 2022).

Secțiunea a 3-a. Domeniul de aplicare

§1. Riscul de operare

Art. 6. (1) Atribuirea unei concesiuni de lucrări sau de servicii implică întotdeauna transferul către concesionar a unei părți semnificative a riscului de operare de natură economică, în legătură cu exploatarea lucrărilor și/sau a serviciilor respective.

(2) Se consideră că o parte semnificativă a riscului de operare a fost transferată atunci când pierderea potențială estimată suportată de concesionar nu este una neglijabilă.

(3) Riscul de operare este riscul care îndeplinește, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) este generat de evenimente care nu se află sub controlul părților la contractul de concesiune;

b) implică expunerea la fluctuațiile pieței;

c) ca efect al asumării riscului de operare, concesionarului nu i se garantează, în condiții normale de exploatare, recuperarea costurilor investițiilor efectuate și a costurilor în legătură cu exploatarea lucrărilor sau a serviciilor.

^[1] Lit. gg) de la alin. (1) al art. 5 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. III pct. 1 din O.G. nr. 3/2021.

(4) În sensul alin. (3), riscul de operare poate consta în:

a) fie *riscul de cerere* – riscul privind cererea reală pentru lucrările sau serviciile care fac obiectul concesiunii de lucrări sau de servicii;

b)^[1] fie *riscul de ofertă* – riscul legat de furnizarea lucrărilor sau a serviciilor care fac obiectul concesiunii de lucrări sau al concesiunii de servicii, în special riscul că furnizarea serviciilor nu va corespunde cererii. Riscul de ofertă poate fi împărțit în riscul de lucrare și riscul operațional legat de disponibilitatea serviciilor atunci când lucrarea și operarea constituie cele două mari faze ale proiectului de concesiune;

c) fie ambele riscuri, de cerere și de ofertă.

Art. 7. (1) În orice situație în care o autoritate/entitate contractantă intenționează să realizeze un proiect prin atribuirea unui contract pe termen lung, care să cuprindă fie executarea de lucrări și operarea rezultatului lucrărilor, fie prestarea, gestionarea și operarea de servicii, autoritatea/entitatea contractantă are obligația de a elabora un studiu de fundamentare prin care se vor demonstra necesitatea și oportunitatea realizării proiectului în acest mod.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care proiectul pe termen lung presupune crearea unei societăți având ca acționari operatorul economic, pe de o parte, și autoritatea/entitatea contractantă, pe de altă parte.

(3)^[2] *Abrogat.*

(4) Prin hotărâre, Guvernul poate stabili, după caz, ca studiul de fundamentare prevăzut la alin. (1) să fie analizat și aprobat de către o autoritate competentă, în considerarea interesului public al proiectului.

Art. 8. (1) Prin studiul de fundamentare prevăzut la art. 7 alin. (1) autoritatea/entitatea contractantă are obligația să analizeze dacă atribuirea contractului implică transferul unei părți semnificative a riscului de operare către operatorul economic.

(2) În cazul în care, ca urmare a analizei prevăzute la alin. (1), autoritatea/entitatea contractantă constată că o parte semnificativă a riscului de operare, astfel cum este definit la art. 6, va fi transferată operatorului economic, contractul va fi considerat contract de concesiune, urmând a se aplica prevederile prezentei legi.

(3) În cazul în care, ca urmare a analizei prevăzute la alin. (1), autoritatea/entitatea contractantă constată că o parte semnificativă a riscului de operare, astfel cum este definit la art. 6, nu va fi transferată operatorului economic, contractul respectiv va fi considerat contract de achiziție publică sau contract sectorial, după caz.

§2. Autorități/entități contractante

Art. 9. Au calitatea de autorități contractante, în sensul prezentei legi:

- a) autoritățile și instituțiile publice centrale sau locale;
- b) organismele de drept public;
- c) asocierile care cuprind cel puțin o autoritate contractantă dintre cele prevăzute la lit. a) sau b).

Art. 10. (1) Au calitatea de entități contractante, în sensul prezentei legi, următoarele entități, cu condiția să exercite una dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 2 și să atribuie un contract de concesiune pentru exercitarea uneia dintre activitățile respective:

- a) autoritățile contractante;
- b) întreprinderile publice;
- c) oricare subiecte de drept, altele decât cele prevăzute la lit. a) și b), care funcționează pe baza unor drepturi exclusive sau speciale acordate pentru exercitarea uneia dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 2.

^[1] Lit. b) de la alin. (4) al art. 6 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. III pct. 2 din Legea nr. 256/2022.

^[2] Alin. (3) al art. 7 a fost abrogat prin art. III pct. 1 din O.U.G. nr. 45/2018.

(2) Prin excepție, nu constituie drepturi exclusive sau speciale, în sensul art. 5 alin. (1) lit. o) și p), drepturile acordate prin proceduri în care s-a asigurat o publicitate adecvată și în care acordarea drepturilor respective s-a bazat pe criteriile obiective, cum ar fi:

a) proceduri de atribuire cu publicarea unui anunț de participare/unei invitații prealabile la o procedură concurențială de ofertare, prevăzute în legea privind achizițiile publice, legea privind achizițiile sectoriale sau în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2011 privind atribuirea anumitor contracte de achiziții publice în domeniile apărării și securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 195/2012, sau în prezenta lege;

b) proceduri prin care se asigură un nivel adecvat de transparență prealabilă pentru acordarea de autorizații pe baza unor criterii obiective, prevăzute de Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 187/2013, Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau Regulamentul (CE) nr. 1.370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1.191/69 și nr. 1.107/70 ale Consiliului;

c) orice alte proceduri organizate pe baza unor criterii obiective prin care se asigură un nivel adecvat de transparență prealabilă și pentru care s-a asigurat publicitatea corespunzătoare.

§3. Pragul valoric și modul de calcul al valorii estimate a concesiunii de lucrări sau a concesiunii de servicii

Art. 11. (1)^[1] Procedurile de atribuire prevăzute de prezenta lege se aplică concesiunilor de lucrări sau concesiunilor de servicii a căror valoare, fără TVA, este egală sau mai mare decât pragul valoric de 24.977.096 lei.

(2) Concesiunile de lucrări sau concesiunile de servicii a căror valoare este mai mică decât pragul valoric prevăzut la alin. (1) se atribuie, cu respectarea principiilor generale prevăzute la art. 2 alin. (2), în condițiile și potrivit procedurilor reglementate prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

Notă. Potrivit Regulamentului delegat (UE) 2021/1951 al Comisiei din 10 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește pragurile pentru concesiuni (J.O. L 398 din 11 noiembrie 2021), aplicabil de la 1 ianuarie 2022, „La articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2014/23/UE, valoarea de «5.350.000 EUR» se înlocuiește cu «5.382.000 EUR»”, iar conform Comunicării Comisiei privind valorile corespunzătoare ale pragurilor prevăzute în Directivele 2014/23/UE, 2014/24/UE, 2014/25/UE și 2009/81/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (J.O. C 457 din 11 noiembrie 2021), valoarea corespunzătoare a acestui prag, prevăzut la nivel național în art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, este de **26.093.012 RON**.

Art. 12. (1) Valoarea unei concesiuni de lucrări sau a unei concesiuni de servicii este cifra totală de afaceri a concesionarului generată pe durata contractului, fără TVA, în schimbul lucrărilor și serviciilor care fac obiectul concesiunii, precum și pentru bunurile accesorii acestor lucrări și servicii.

(2) Valoarea unei concesiuni de lucrări sau a unei concesiuni de servicii se estimează de către autoritatea/entitatea contractantă înainte de inițierea procedurii de atribuire și este valabilă la momentul inițierii procedurii de atribuire prin transmiterea spre publicare a anunțului de concesiune sau a anunțului de intenție în cazul concesiunii de servicii sociale ori alte servicii specifice, prevăzute în anexa nr. 3.

(3) În sensul dispozițiilor alin. (1), în cazul în care valoarea concesiunii de lucrări sau a concesiunii de servicii în momentul atribuirii contractului de concesiune este mai mare cu peste 20% decât valoarea sa estimată la momentul inițierii procedurii de atribuire, se va considera că estimarea valabilă este cea rezultată la momentul atribuirii contractului de concesiune.

^[1] Alin. (1) al art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 2 din O.U.G. nr. 45/2018.

Art. 13. (1) Autoritatea/entitatea contractantă calculează valoarea estimată a concesiunii de lucrări sau a concesiunii de servicii utilizând o metodă obiectivă ce trebuie specificată în documentația de atribuire, prin raportare, în special, la următoarele:

a) valoarea oricărei forme de opțiune sau de prelungire a duratei concesiunii de lucrări sau a concesiunii de servicii;

b) venitul din achitarea onorariilor și a amenzilor de către utilizatorii lucrărilor/serviciilor, altele decât cele colectate în numele autorității/entității contractante;

c) plățile sau orice avantaje financiare, sub orice formă, efectuate de către autoritatea/entitatea contractantă sau de către orice altă entitate publică în favoarea concesionarului, inclusiv compensația pentru respectarea obligației de serviciu public și subvențiile publice de investiții;

d) valoarea granturilor sau a oricăror avantaje financiare, sub orice formă, primite de la terți pentru executarea concesiunii de lucrări sau a concesiunii de servicii;

e) venitul din vânzarea oricăror active care fac parte din concesiunea de lucrări sau din concesiunea de servicii, cu respectarea prevederilor legale referitoare la regimul juridic al bunurilor proprietate publică;

f) valoarea tuturor bunurilor și serviciilor care sunt puse la dispoziția concesionarului de către autoritățile/entitățile contractante, cu condiția ca acestea să fie necesare pentru executarea lucrărilor sau furnizarea serviciilor;

g) orice premiu sau plată acordată candidaților/ofertaților.

(2) Autoritatea/entitatea contractantă nu are dreptul de a utiliza o anumită metodă de calcul al valorii estimate a unei concesiuni de lucrări sau a unei concesiuni de servicii cu scopul de a evita aplicarea procedurilor de atribuire prevăzute de prezenta lege.

(3) Entitatea contractantă nu are dreptul de a diviza o concesiune de lucrări sau o concesiune de servicii, astfel încât aceasta să aibă ca efect neaplicarea procedurilor prevăzute de prezenta lege, cu excepția situațiilor justificate de motive obiective.

Art. 14. (1)^[1] În cazul în care o lucrare preconizată sau un serviciu preconizat poate duce la atribuirea contractelor de concesiune pe loturi separate, valoarea estimată a concesiunii de lucrări sau a concesiunii de servicii se determină luând în considerare valoarea globală estimată a tuturor loturilor.

(2) În cazul în care valoarea globală estimată a tuturor loturilor este egală sau mai mare decât pragul valoric prevăzut la art. 11 alin. (1), procedurile de atribuire prevăzute de prezenta lege se aplică pentru atribuirea fiecărui lot.

§4. Revizuirea pragului valoric

Art. 15. (1) Pragul valoric prevăzut la art. 11 alin. (1) se revizuieste de către Comisia Europeană conform regulilor și procedurilor corespunzătoare prevăzute la art. 9 din Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune.

(2) De la data intrării în vigoare a oricărui prag valoric revizuit de către Comisia Europeană conform regulilor și procedurilor corespunzătoare prevăzute la art. 9 din Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului, pragul valoric prevăzut la art. 11 alin. (1) sau orice prag revizuit anterior se înlocuiește cu pragul astfel revizuit, iar orice referire sau trimitere din cuprinsul prezentei legi la pragul prevăzut la art. 11 alin. (1) este înțeleasă ca referire sau trimitere la pragul corespunzător astfel revizuit.

(3) Agenția Națională pentru Achiziții Publice, denumită în continuare ANAP, publică pe propria pagină de internet pragul valoric stabilit de către Comisia Europeană conform regulilor și procedurilor corespunzătoare prevăzute la art. 9 din Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului, la data intrării în vigoare a acestuia.

Notă. A se vedea și: ► Regulamentul delegat (UE) 2021/1951 al Comisiei din 10 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește

^[1] Alin. (1) al art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 3 din Legea nr. 256/2022.

pragurile pentru concesiuni (J.O. L 398 din 11 noiembrie 2021); ► Comunicarea Comisiei privind valorile corespunzătoare ale pragurilor prevăzute în Directivele 2014/23/UE, 2014/24/UE, 2014/25/UE și 2009/81/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (J.O. C 457 din 11 noiembrie 2021); ► Valorile pragurilor menționate în Directivele 2014/23/UE, 2014/24/UE, 2014/25/UE și 2009/81/CE, exprimate în monedele naționale ale statelor AELS (J.O. C 143 din 31 martie 2022).

Secțiunea a 4-a. Durata concesiunii de lucrări sau a concesiunii de servicii

Art. 16. (1) Durata contractelor de concesiune este limitată, în scopul evitării denaturării concurenței. Autoritatea/entitatea contractantă estimează durata concesiunii pe baza lucrărilor sau a serviciilor solicitate.

(2) Pentru concesiunile de lucrări sau concesiunile de servicii a căror durată estimată este mai mare de 5 ani, durata maximă a concesiunii nu poate depăși timpul estimat în mod rezonabil necesar concesionarului pentru a obține un venit minim care să permită recuperarea costurilor investițiilor efectuate, a costurilor în legătură cu exploatarea lucrărilor sau a serviciilor, precum și a unui profit rezonabil.

Secțiunea a 5-a. Reguli de atribuire a contractelor mixte

§1. Contracte mixte

Art. 17. (1) Contractele care au ca obiect atât concesiunea de lucrări, cât și concesiunea de servicii se atribuie în conformitate cu dispozițiile prezentei legi aplicabile pentru tipul de concesiune care caracterizează scopul principal al contractului.

(2) În cazul concesiunilor mixte care au ca obiect atât servicii sociale sau alte servicii specifice, prevăzute în anexa nr. 3, cât și alte servicii, scopul principal al contractului se determină în funcție de cea mai mare dintre valorile estimate ale serviciilor respective.

Art. 18. (1) În cazul contractelor mixte care au ca obiect atât elemente pentru care se aplică dispozițiile prezentei legi, cât și alte elemente pentru care se aplică dispozițiile altor acte normative, iar diferitele părți ale contractului sunt în mod obiectiv separabile, autoritatea/entitatea contractantă are dreptul de a alege între a atribui contracte distincte pentru părțile separate și a atribui un singur contract.

(2) În cazul în care, potrivit prevederilor alin. (1), autoritatea/entitatea contractantă alege să atribuie contracte distincte pentru părțile separate, regimul juridic și actul normativ care se aplică atribuirii fiecăruia dintre aceste contracte distincte sunt cele determinate în funcție de caracteristicile fiecărei părți avute în vedere.

(3) În cazul în care, potrivit prevederilor alin. (1), autoritatea/entitatea contractantă alege să atribuie un singur contract, cu excepția situației în care sunt aplicabile dispozițiile alin. (4) sau ale art. 19, atribuirea contractului mixt se realizează potrivit dispozițiilor prezentei legi, indiferent de valoarea părților care, dacă ar fi cuprinse în contracte separate, ar fi supuse unui regim juridic diferit și indiferent de actul normativ care s-ar aplica părților respective.

(4) În cazul contractelor mixte care au ca obiect atât elemente de concesiuni, cât și elemente de achiziție publică, în sensul legii privind achizițiile publice, sau de achiziție sectorială, în sensul legii privind achizițiile sectoriale, contractul mixt se atribuie în conformitate cu prevederile legii privind achizițiile publice, respectiv ale legii privind achizițiile sectoriale.

(5) În cazul contractelor mixte care au ca obiect atât elemente pentru care se aplică dispozițiile prezentei legi, cât și alte elemente pentru care se aplică dispozițiile altor acte normative, iar diferitele părți ale contractului nu sunt în mod obiectiv separabile, contractul este atribuit potrivit actului normativ aplicabil obiectului principal al contractului.

(6) În sensul alin. (5), în cazul în care contractul mixt implică atât elemente ale unei concesiuni de servicii, cât și elemente ale unui contract de furnizare de produse, obiectul principal se determină în funcție de cea mai ridicată valoare estimată a serviciilor sau a bunurilor respective.